

плакало два, плакало цѣлъ месецъ. Отъ сълзитѣ му се образувало цѣло кладенче. Когато си изплакало всичкитѣ сълзи, то легнало до главата на покойника, заспало и вече не се пробудило никога.

Отъ него време насамъ кладенчето тече и не пресъхва, мината се нарича Плакалница, а птичката, която идва вечерно време и тжжно чурулика, е душата на момичето.

А. Каралийчевъ

СВѢТУЛКИ

Тиха лѣтна вечеръ пада
Въ окосената ливада.
По крайрѣчната пжтека
Ний се връщаме полека.
И рѣката, и гората
Сж заспали въ тишината.
А запалено надъ насъ,
Цѣло въ злато и елмазъ,
Надалече надъ полето
Отъ звезди тежи небето.
Сякашъ се отъ тамъ ронятъ
Надъ тревясалия пжтъ
И полята необятни
Малкитѣ свѣтулки златни.
Тѣ блѣщукать изъ нивята
И се лутать въ тъмнината.
Ний ловимъ ги съ веселъ смѣхъ
И чела си кичимъ съ тѣхъ.
Бодро крачимъ въ тъмнината
Край горицата позната,
Край заспалитѣ води
Съсь корони отъ звезди.

Ст. Цанкова-Стоянова